

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er klart, at det kræver ressourcer, og dem har regeringen også givet. Over de sidste 2 år er der i kommunerne bevilget 1,3 mia. kr. mere til folkeskolen – 1,3 mia. kr. mere til folkeskolen. Oven i det har vi så lagt en ekstrabevilling til at gennemføre den nye folkeskolereform, flere gange hundrede millioner kroner til gennemførelse af den nye folkeskolereform – og endelig næsten en halv milliard kroner til udbredelse af it i folkeskolen. Hr. Holger K. Nielsen har ret i, at det kræver ressourcer, og dem har vi også givet.

Men det ændrer bare ikke på, at det altså er vigtigt, at vi får styrket det faglige indhold, således at danske børn og unge kommer ud af skolen godt rustet.

Det er også beklageligt, at Danmark faktisk er det land i Norden, hvor forældrenes sociale baggrund smitter stærkest af på, hvordan det går børnene og de unge senere i livet. Der er ingen tvivl om, at et af de stærke redskaber til at bryde den negative sociale arv er at sørge for, at de unge mennesker har lært noget, for den, der kan noget, har også nemmere ved at bryde det sociale mønster.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.50

Spm. nr. US 43

Søren Søndergaard (EL):

Jeg var en af dem, der blev en lille smule forundret, da jeg hørte den tale, statsministeren læste op dagen efter nytårsaften, ikke så meget fordi der i den grad manglede konkrete forslag til, hvad der skal ske med det danske samfund, men mere på grund af den utrolige selvros, som talen emmede af, ikke specielt på statsministerens eller hans partis vegne, men over, hvordan det går.

Jeg vil tillade mig med statsministerens tilladelse, at læse en sætning op fra talen:

»Vi har afskaffet klassemodsatningerne, så vi danskere udgør et forenet folk, et samfund, der bygger på frihed, frisind og fællesskab.«

Talen blev holdt lige efter, at vi havde fået meddelelse om, at 200.000 børn i løbet af et år er ramt af fattigdom, og det skete, lige før vi nu har fået en statistik, der viser, at forskellen mellem de rigeste og de fattigste i det danske samfund bliver større.

Mener statsministeren virkelig, at det her er en dækkende beskrivelse af forholdene i det danske samfund?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at han ikke behøver min tilladelse for at citere mine taler; det må han hjertens gerne gøre ofte og ganske uden min tilladelse, og når formanden tillader, at der citeres fra mine taler, er det kun ekstra godt.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at det, jeg tænkte på med mine formuleringer dér, er, at vi gennem årtier, ja, man kan næsten sige over generationer har skabt et harmonisk dansk samfund, et stærkt fællesskab, som jeg synes vi skal gøre en indsats for at holde fast i og for at videreudvikle.

Jeg må fuldstændig afvise hr. Søren Søndergaards påstande om, at 200.000 danske børn skulle være ramt af fattigdom. Altså, det er jo en forrykt påstand at hævde, at 200.000 børn er ramt af fattigdom, og det ved hr. Søren Søndergaard også godt.

Med hensyn til om der bliver større ulighed i samfundet: Det, vi kan konstatere, er, at tallene viser, at i den periode – fra 1993 til 2001 – hvor hr. Søren Søndergaard støttede en socialdemokratisk ledet regering, blev der større økonomisk ulighed i Danmark. I 1980'erne, da vi havde en borgerlig-liberal regering, blev uligheden mindre; det viser tallene. Det er jo tankevækkende, at hr. Søren Søndergaard støttede en regering, under hvem den økonomiske ulighed i det danske samfund blev større.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fattet, at statsministeren ikke synes særlig meget om den her nye form for spørgetid – i hvert fald synes han ikke særlig meget om spørgsmålene: Hr. Keld Albrechtsen var ikke seriøs, fru Pia Gjellerups spørgsmål var latterligt, hr. Jesper Langballe's spørgsmål hørte ikke til her i Folketinget, med hr. Villy Søvnald var der lidt forbrødring, det skal jeg erkende, hr. Holger K. Niensens opfattelse var primitiv, og mit er jo altså også fuldstændig ude i hampen. Det er selvfølgelig beklageligt.

Det jeg citerede om de 200.000, der var ramt af fattigdom i løbet af et år, var fra Red Barnets undersøgelse, som jeg går ud fra at statsministeren er bekendt med, men det kan vi diskutere på et andet tidspunkt. Det, der i hvert fald ligger fast, er, at der er kommet en ny opgørelse, som